

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2009/EES/71/06

frá 11. maí 2006

þar sem þess er krafist að aðildarríkin geri ráðstafanir til að tryggja að einungis barnheldir kveikjarar verði settir á markað og banni að kveikjarar með óhefðbundið útlit verði settir á markað (*)

(tilkynnt með númeri C(2006) 1887 og númeri C(2006) 1887 COR)

(Þessi texti ógildir textann sem birtur var í Stjórnartíðindum L 197 frá 19. júlí 2006, bls. 9 og kemur í hans stað)

(2006/502/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

- 3) Slík ákvörðun á við ef verulegur munur er á þeim aðferðum sem aðildarríkin samþykkja eða munu samþykkja gegn viðkomandi hættu og ef ekki er hægt að ráðast gegn aðsteðjandi hættu, vegna þess hvers eðlis öryggisvandinn er, á þann hátt sem samræmist mikilvægi málsins samkvæmt öðrum verklagsreglum sem mælt er fyrir um í sértækri Bandalagslöggjöf um viðkomandi vörur og ef aðeins er hægt að útrýma hættunni á skilvirkan hátt með því að samþykkja viðeigandi ráðstafanir á vettvangi Bandalagsins í því skyni að tryggja samræmda og öfluga vernd að því er varðar heilbrigði og öryggi neytenda og eðlilega starfsemi innri markaðarins.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/95/EB frá 3. desember 2001 um öryggi vöru (1), einkum 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt tilskipun 2001/95 ber framleiðendum skylda til að setja einungis öruggar vörur á markað.

- 4) Kveikjarar eru þannig gerðir að þeir eru hættulegar vörur þar eð þeir framkalla loga eða hita og innihalda eldfimt eldsneyti. Noti börn þá á rangan hátt getur það skapað alvarlega hættu, sem getur leitt til bruna, áverka eða jafnvel dauðsfalla. Að teknu tilliti til þess að kveikjarar eru þannig gerðir að þeir eru hættulegir, mikils fjölda þeirra sem settur er á markað og fyrirsjáanlegar notkunar, skal meta alvarleika hættunnar sem skapast vegna kveikjara með tilliti til öryggis barna ef þau hugsanlega nota þá í leik.

- 2) Fáa framkvæmdastjórnin vitneskju um að öryggi og heilsu neytenda sé ógnað vegna alvarlegrar hættu af völdum tiltekinna vara getur hún, skv. 13. gr. tilskipunar 2001/95/EB, við sérstakar aðstæður, samþykkt ákvörðun þar sem aðildarríkjunum er gert skylt að grípa til tímabundinna ráðstafana, einkum í þeim tilgangi að takmarka eða setja sérstök skilyrði við því að slíkar vörur séu settar á markað, banna markaðssetningu þeirra og gera þær hliðarráðstafanir sem þurfa þykir til að tryggja að bannið sé virt, eða krafist þess að þær séu teknar af markaði eða innkallaðar.

- 5) Tiltæk gögn og upplýsingar um bruna í Evrópusambandinu, sem tengjast leik barna með kveikjara, staðfesta þá alvarlegu hættu sem stafar af kveikjurum. Í skýrslu sem iðnaðar- og viðskiptaráðuneyti Breska konungsríkisins birti í febrúar 1997 um evrópskar rannsóknir á slysum sem urðu af völdum barna undir fimm ára aldri sem léku sér með kveikjara og eldspýtur, („European research — accidents caused by children under five playing with cigarette lighters and matches“) var talið að samtals um það bil 1200 brunar, 260 áverkar og 20 dauðsföll hefðu orðið vegna þessa í Evrópusambandinu árið 1997. Nýrri upplýsingar staðfesta að leikur barna með kveikjara, sem ekki eru barnheldir, valdi enn umtalsverðum fjölda alvarlegra slysa í Evrópusambandinu, þ.m.t. dauðsföllum.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjttíð. ESB L 198, 20.7.2006, bls. 41. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 19/2007 frá 27. apríl 2007 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og votun)við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 38, 9.8.2007, p. 24.

(1) Stjttíð. EB L 11, 15.1.2002, bls. 4.

- 6) Í Ástralíu, Kanada, Nýja-Sjálandi og Bandaríkjunum Norður-Ameríku er löggjöf þar sem fastsettar eru kröfur um barnhelda kveikjara, sambærilegar þeim sem settar er fram í þessari ákvörðun. Könnun var gerð í Bandaríkjunum áður en löggjöfin var tekin upp. Bandaríska nefndin um öryggi neytendavara (Consumer Product Safety Commission) lagði fram tillögu að reglugerð um kveikjara 1993, þar sem var áætlað að kveikjarar, sem börn nota, hafi árlega valdið meira en 5000 brunum, 1150 áverkum og 170 dauðsföllum í Bandaríkjunum.
- 7) Bandarísku kröfurnar um barnhelda kveikjara voru innleiddar 1994. Árið 2002 sýndi bandarísk rannsókn á skilvirkni krafanna fram á, að brunum, áverkum og dauðsföllum hefði fækkað um 60%.
- 8) Samráðið við aðildarríkin í nefndinni, sem var komið á fót skv. 15. gr. tilskipunar 2001/95/EB, hefur sýnt fram á að verulegur munur er á aðferðum aðildarríkjanna sem notaðar eru til að taka á hættunni sem stafar af kveikjurum sem ekki eru barnheldir.
- 9) Tveir tæknistaðlar eru til sem varða öryggi kveikjara: Evrópu- og alþjóðlegi staðallinn EN ISO 9994:2002 „Kveikjarar — öryggisforskrift“, þar sem fastsettar eru forskriftir um gæði, áreiðanleika og öryggi kveikjaranna ásamt viðeigandi prófunaraðferðum við framleiðslu, en sem nær ekki yfir forskriftir um barnhelda kveikjara, og Evrópustaðallinn EN 13869:2002 „Kveikjarar — barnheldir kveikjarar — öryggiskröfur og prófunaraðferðir“, þar sem fastsettar eru forskriftir um barnhelda kveikjara.
- 10) Framkvæmdastjórnin birti tilvísanirnar í EN ISO 9994:2002 í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins ⁽¹⁾ í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 4. gr. tilskipunar 2001/95/EB, þar sem gengið er út frá samræmingu við almennar öryggiskröfur í tilskipun 2001/95/EB sem varða hætturnar sem falla undir þennan staðal. Með tilliti til barnheldni töldu sum aðildarríki að framkvæmdastjórnin ætti einnig að birta tilvísanirnar í EN 13869:2002 í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins. Önnur aðildarríki töldu þó að fyrst ætti að endurskoða EN 13869:2002 vandlega.
- 11) Ef engar ráðstafanir um barnhelda kveikjara hafa verið gerðar innan Bandalagsins og ekki er bann við kveikjurum með óhefðbundið útlit (novelty lighters), geta sum aðildarríki samþykkt mismunandi landsbundnar ráðstafanir. Innleiðing slíkra ráðstafana myndi óhjákvæmilega leiða til ójafns verndarstigs og hindrana innan Bandalagsins á viðskiptum með kveikjara.
- 12) Sértek Bandalagslöggjöf sem gildir um kveikjara er ekki til. Ekki er hægt að ráðast gegn aðsteðjandi hættu á skilvirkan hátt á grundvelli annarra verklagsreglna sem mælt er fyrir um í sértekum reglum í Bandalagslögum að teknu tilliti til eðlis öryggisvandans sem um er að ræða og á þann hátt sem samræmist mikilvægi málsins. Því er nauðsynlegt að samþykkja ákvörðun í samræmi við 13. gr. tilskipunar 2001/95/EB.
- 13) Samþykkja skal tímabundna ákvörðun í samræmi við 13. gr. tilskipunar 2001/95/EB með tilliti til hinnar alvarlegu hættu sem stafar af kveikjurum og í því skyni að tryggja samræmda og öflugna vernd að því er varðar heilbrigði og öryggi neytenda í öllu Evrópusambandinu, auk þess að forðast viðskiptahindranir. Með slíkri ákvörðun ætti það fljótlega að verða skilyrði fyrir því að setja kveikjara á markað að þeir séu barnheldir. Ákvörðunin ætti að koma í veg fyrir frekari skaða og dauðsföll, uns varanleg lausn fæst, sem skal byggjast á alþjóðlegri samstöðu.
- 14) Kröfurnar í þessari ákvörðun um barnhelda kveikjara skulu taka til einnota kveikjara, því slíkir kveikjarar skapa sérstaklega mikla hættu á rangri notkun af hálfu barna. Bandarísk rannsókn frá 1987, „Harwood’s study“, sýndi að 96% slysa að meðaltali, sem urðu vegna leikja barna með kveikjara, urðu vegna einnota kveikjara. Aðrir kveikjarar en einnota komu við sögu í mjög fáum slysum, eða svo nefndir hágæðakveikjarar eða aðrir verðmætir kveikjarar, sem eru hannaðir, framleiddir og markaðssettir þannig að reikna má með áframhaldandi öruggri notkun til lengri tíma, þeir falla einnig undir skriflega ábyrgð og þjónustu eftir sölu með tilliti til útskipta eða viðgerðar hluta á endingartíma þeirra og einkennast af fagaðri hönnun úr dýru efni, hafa ímynd munaðar og svipar lítið til annarra kveikjara og er dreift á sölustaði í samræmi við orðstír og munaðarímynd vörueitisins. Niðurstöðurnar eru í samræmi við það að líklegra er að fólk gæti frekar að verðmætari kveikjurum, sem búast má við að verði notaðir til lengri tíma.
- 15) Allir kveikjarar, sem líkjast á einhvern hátt hlutum sem almennt teljast höfða til barna eða eru ætlaðir börnum til afnota, skulu bannaðir. Þetta á við, en takmarkast þó ekki við, kveikjara sem líkjast teiknimyndapersónum, leikföngum, byssum, úrum, sínum, hljóðfærum, farartækjum, mannlíkamanum eða líkamshlutum mannsins, dýrum, mat eða drykkjarföngum, eða kveikjara sem spila tónlist, eru með blikkandi ljós eða hluti sem hreyfast eða hafa annan útbúnað með skemmtanagildi, almennt nefndir kveikjarar með óhefðbundið útlit og skapa mikla hættu á rangri notkun af hálfu barna.

(1) Stjórnartíð. ESB C 100, 24.4.2004, bls. 20.

16) Rétt er að vísa í viðkomandi forskriftir Evrópustaðalsins EN 13869:2002 í því skyni að einfalda framleiðendum kveikjara að uppfylla kröfurnar um barnhelda kveikjara, svo gera megi ráð fyrir að kveikjarar, sem samræmast forskriftum landsbundinna staðla, sem hafa verið settir til lögleiðingar þessum Evrópustaðli, uppfylli kröfurnar um barnhelda kveikjara í þessari ákvörðun. Af sömu ástæðu skal einnig gera ráð fyrir að kveikjarar, sem uppfylla viðkomandi reglur í löndum utan Evrópusambandsins, þar sem eru í gildi kröfur um barnhelda kveikjara, sem jafngilda þeim sem fastsettar eru með þessari ákvörðun, samræmist kröfunum um barnhelda kveikjara í þessari ákvörðun.

17) Samkvæm og skilvirk framkvæmd krafanna um barnhelda kveikjara, sem fastsettar eru með þessari ákvörðun, krefst þess, ef lögbær yfirvöld fara fram á það, að framleiðendur leggi fram prófunarskýrslur um barnhelda kveikjara, sem prófunaraðilar með faggildingu frá faggildingarstofnunum, sem eru aðilar að alþjóðlegum faggildingarsamtökum eða eru á annan hátt viðurkenndir til verksins af yfirvöldum, gefa út eða eru útgefnar af prófunaraðilum, viðurkenndum af yfirvöldum landanna sem gera öryggiskröfur sem jafngilda þeim sem settar eru með þessari ákvörðun til að framkvæma þessa tegund prófunar. Sé þess óskað skulu framleiðendur kveikjara leggja fram án tafar öll skjöl sem þörf er á til lögbærra yfirvalda, sem skipuð voru með 6. gr. tilskipunar 2001/95/EB. Ef framleiðandinn getur ekki lagt fram þessi gögn áður en fresturinn, sem lögbær yfirvöld hafa gefið, rennur út, skal taka kveikjarana af markaði.

18) Samkvæmt 2. mgr. 5. gr. tilskipunar 2001/95/EB skulu dreifingaraðilar aðstoða við að tryggja að kveikjararnir, sem þeir afhenda, uppfylli kröfurnar um barnhaldni sem fastsettar eru með þessari ákvörðun. Þeir skulu einkum vera í samvinnu við lögbær yfirvöld með því að leggja fram gögn sem þarf til að rekja uppruna kveikjaranna, sé þess óskað.

19) Framleiðendur skulu fá stystu mögulegu aðlögunartímabil til að beita þeim ráðstöfunum, sem fastsettar eru með þessari ákvörðun, í samræmi við nauðsyn þess að koma í veg fyrir frekari slys um leið og tekið er tillit til tæknilegra takmarkana og meðalhóf er tryggt. Aðildarríkin þurfa einnig aðlögunartímabil til að tryggja að ráðstöfununum verði beitt á skilvirkan hátt, með hliðsjón af þeim mikla fjölda kveikjara sem settir eru á markað ár hvert í Evrópusambandinu og öllum dreifileiðum sem notaðar eru við markaðssetninguna. Sú skylda framleiðandans að setja eingöngu á markað barnhelda kveikjara skal því koma til framkvæmda tíu mánuðum frá tilkynningardegi þessarar ákvörðunar en sú skylda að láta neytendum eingöngu í té barnhelda kveikjara skal koma til framkvæmda einu ári eftir að bann við að setja á markað kveikjara sem ekki eru barnheldir öðlast gildi. Því verður síðarnefnda skyldan fastsett þegar þessi ákvörðun er endurskoðuð, ári eftir að hún er samþykkt.

20) Í 3. mgr. 13. gr. tilskipunar 2001/95/EB er útflutningur á hættulegum vörum frá Bandalaginu, sem tekin hefur verið ákvörðun um, bannaður. Með tilliti til markaðskerfisins fyrir kveikjara, þ.e. fjölda framleiðenda um allan heim, umfangs útflutnings og innflutnings og heimsmarkaðsvæðingar, myndi útflutningsbann ekki auka öryggi neytenda í þriðju löndum þar sem ekki eru gerðar kröfur um barnhelda kveikjara þar eð útflutningur á kveikjurum, sem ekki eru barnheldir, frá löndum utan Evrópusambandsins kæmi í stað útflutnings frá Evrópusambandinu. Því ber að fresta beitingu 3. mgr. 13. gr. þar til búið er að samþykkja alþjóðlegan staðal um barnhaldni. Það hefur ekki áhrif á beitingu ráðstafana í þriðju löndum þar sem kröfur um barnhaldni eru í gildi.

21) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 15. gr. tilskipunar 2001/95/EB.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Í þessari ákvörðun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „kveikjari“: handvirkur búnaður sem þarf eldsneyti og framkallar loga og er að öllu jöfnu notaður í ákveðnum tilgangi, einkum til að kveikja í vindlingum, vindlum og pípum og fyrirsjáanlegt er að hann sé notaður til að kveikja í efni eins og pappír, kveikjum, kertum og luktum, framleiddur með innbyggðum eldsneytisbirgðum, þar sem annaðhvort er gert ráð fyrir áfyllingum eða ekki.

Með fyrirvara um bann við að setja á markað kveikjara með óhefðbundið útlit, sem fastsett er í 2. mgr. 2. gr. þessarar ákvörðunar, skal þessi skilgreining ekki gilda um margnota kveikjara þar sem framleiðendur leggja fram gögn til lögbærra yfirvalda, sé þess óskað, og rökstyðja það að kveikjarar séu hannaðir, framleiddir og markaðssettir þannig að reikna má með áframhaldandi öruggri notkun með a.m.k. fimm ára endingartíma, hægt sé að gera við þá og þeir uppfylli einkum allar eftirfarandi kröfur:

— framleiðandinn leggur fram skriflega ábyrgð með hverjum kveikjara til a.m.k. tveggja ára, í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/44/EB ⁽¹⁾,

— raunhæfur möguleiki á viðgerð og öruggri áfyllingu á öllum endingartímanum, einkum viðgerð á kveikjubúnaðinum,

(¹) Stjttíð. EB L 171, 7.7.1999, bls. 12.

— hægt skal vera að skipta út hlutum eða gera við hluti, sem ekki eru einnota en eru líklegir til að slitna eða bila við stöðuga notkun eftir ábyrgðartímann, hjá þar til bærnum eða sérhæfðum viðhaldsþjónustumiðstöðvum innan Evrópusambandsins,

2. „kveikjari með óhefðbundið útlit“: kveikjari eins og hann er skilgreindur í forskriftinni í lið 3.2 í Evrópustaðli 13869:2002,

3. „barnheldur kveikjari“: kveikjari sem er hannaður og framleiddur á þann hátt að börn yngri en 51 mánaðar gömul geta ekki, við almenn og sæmilega fyrirsjáanleg notkunarskilyrði, notað hann vegna þess t.d. að vissa krafta þarf til að nota hann eða vegna hönnunar hans, varnar á kveikjubúnaðinum eða vegna þess að flókna aðgerð, eða röð aðgerða, þarf til að kveikja á honum.

Eftirfarandi kveikjarar teljast barnheldir:

a) kveikjarar sem samræmast landsbundnum stöðlum sem hafa verið settir til lögleiðingar Evrópustaðlinum EN 13869:2002, ef um er að ræða aðrar forskriftir en í liðum 3.1, 3.4 og 5.2.3 í viðkomandi staðli,

b) kveikjarar sem samræmast viðkomandi reglum landa utan Evrópusambandsins þar sem kröfur um barnhelda kveikjara, jafngildar þeim sem fastsettar eru í þessari ákvörðun, eru í gildi.

4. „tegund kveikjara“: kveikjarar frá sama framleiðanda sem eru ekki frábrugðnir í hönnun eða öðrum einkennum á nokkurn þann hátt sem gæti haft áhrif á að þeir séu barnheldir,

5. „prófun á barnheldni“: kerfisbundin prófun á því hvort kveikjarar í úrvali kveikjara af tiltekinni gerð séu barnheldir, einkum prófanir sem eru gerðar í samræmi við landsbundna staðla sem settir hafa verið til lögleiðingar Evrópustaðlinum EN 13869:2002 ef um er að ræða aðrar forskriftir en í liðum 3.1, 3.4 og 5.2.3 í staðlinum, eða í samræmi við prófunarkröfur í viðkomandi reglum í löndum utan Evrópusambandsins þar sem gilda kröfur um barnhelda kveikjara, sem jafngilda þeim sem eru fastsettar í þessari ákvörðun.

6. „framleiðandi“: skilgreiningin í e-lið 2. mgr. tilskipunar 2001/95/EB skal gilda,

7. „dreifingaraðili“: skilgreiningin í e-lið 2. mgr. tilskipunar 2001/95/EB skal gilda,

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja að eingöngu barnheldir kveikjarar séu settir á markað frá og með tíu mánuðum eftir að tilkynnt er um þessa ákvörðun.

2. Aðildarríkin skulu banna að kveikjarar með óhefðbundið útlit séu settir á markað frá og með þeim degi sem um getur í 1. mgr. hér að framan.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu krefja framleiðendur um að uppfylla eftirfarandi skilyrði við að setja kveikjara á markað, frá og með tíu mánuðum eftir að tilkynnt er um þessa ákvörðun:

a) hafa í sinni vörslu og leggja fram án tafar, sé þess óskað, til lögbærra yfirvalda sem skipuð voru með 6. gr. tilskipunar 2001/95/EB, skýrslu um prófun á barnheldni hverrar tegundar kveikjara og sýnishorn af tegund prófaðra kveikjara sem sönnun fyrir því að tegundin sem sett er á markað sé barnheld,

b) staðfesta við lögbær yfirvöld, sé þess óskað, að allir kveikjarar í hverri sendingu, sem sett er á markað, séu í samræmi við prófuðu tegundina og leggja fram gögn til yfirvaldanna um prófun og eftirlitsáætlun sem styður slíka staðfestingu, sé þess óskað,

c) hafa stöðugt eftirlit með því að kveikjarar séu framleiddir í samræmi við þær tæknilegu lausnir sem samþykktar hafa verið til að tryggja að þeir séu barnheldir með því að nota viðeigandi prófunaraðferðir og hafa tiltækar framleiðsluskýrslur fyrir lögbær yfirvöld sem sýna að allir framleiddir kveikjarar séu í samræmi við prófuðu tegundina,

d) hafa í sinni vörslu og leggja fram án tafar til lögbærra yfirvalda, sé þess óskað, nýja skýrslu um prófun vegna barnheldra kveikjara, hafi einhverjar breytingar verið gerðar á tegund kveikjara sem kunna að hafa skaðleg áhrif á tegundina þannig að hún uppfylli ekki lengur kröfurnar í þessari ákvörðun.

2. Tíu mánuðum frá tilkynningardegi þessarar ákvörðunar skulu aðildarríkin krefja dreifingaraðila um að hafa í sinni vörslu og leggja fram án tafar til lögbærra yfirvalda, sé þess óskað, nauðsynleg gögn til að tilgreina alla aðila sem hafa séð þeim fyrir kveikjurum sem þeir setja á markað, til að tryggja að hægt sé að rekja það í allri aðfangakeðjunni hver framleiðandinn er.

3. Taka skal af markaði kveikjara, sem framleiðendur og dreifingaraðilar leggja ekki fram þau gögn fyrir, sem um getur í 1. og 2. mgr. hér að framan, innan þess frests sem lögbær yfirvöld ákveða.

4. gr.

1. Þær skýrslur um prófun á barnheldum kveikjurum, sem um getur í 3. gr., skulu einkum innihalda:

- nafn, heimilisfang og höfuðstöðvar framleiðandans, án tillits til staðsetningar, einnig innflytjandans ef kveikjararnir eru innfluttir,
- nákvæma lýsingu á kveikjaranum, þ.m.t. stærð, lögun, þyngd, eldsneyti, eldsneytisrými, kveikjubúnaði og búnaði til að gera hann barnheldan, hönnun, tæknilegum lausnum og öðrum einkennum sem gera kveikjarann barnheldan í samræmi við skilgreiningarnar og kröfurnar í þessari ákvörðun. Lýsingin skal einkum innihalda nákvæma útlistun á öllum málum, kraftinn sem þarf til að nota kveikjarann eða önnur sérkenni sem kunna að hafa áhrif á það hvort kveikjarinn sé barnheldur, ásamt vikmörkum framleiðandans fyrir hverju slíku sérkenni,
- nákvæma lýsingu á prófununum og fengnum niðurstöðum, dagsetningu prófananna, hvar þær fóru fram, nafn stofnunarinnar sem annaðist prófanirnar, ásamt upplýsingum um heimild og hæfni stofnunarinnar til að annast viðkomandi prófanir,
- heimilisfangið þar sem kveikjararnir eru eða voru framleiddir,
- upplýsingar um staðinn þar sem gögnin, sem krafist er í þessari ákvörðun, eru geymd,
- tilvísanir í faggildingu eða viðurkenningu prófunaraðilans.

2. Skýrslur um prófun á barnheldni, sem um getur í 3. gr., eru lagðar fram af:

- prófunaraðilum sem standast kröfurnar í EN ISO/IEC 17025:2005 „almennar hæfniskröfur um prófanir og kvörðunarrannsóknarstofur“ og hafa faggildingu frá meðlim í alþjóðlegu faggildingarsamvinnunni fyrir rannsóknarstofur (ILAC) til að framkvæma prófanir á barnheldni kveikjara, eða prófunaraðilum, sem lögbær yfirvöld í aðildarríki viðurkenna í þeim tilgangi,
- eða prófunaraðilum þar sem skýrslur um prófanir á barnheldni kveikjara eru samþykktar af einu þeirra landa sem setja kröfur um barnhelda kveikjara, sem samræmast kröfunum í þessari ákvörðun.

Framkvæmdastjórnin birtir og uppfærir eftir þörfum skrá yfir alla þá aðila sem um getur í a-, og b-lið hér að framan, í upplýsingaskyni.

5. gr.

Bannið, sem um getur í 3. mgr. 13. gr. tilskipunar 2001/95/EB, gildir ekki.

6. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að ákvörðun þessari innan fjögurra mánaða frá því að tilkynnt er um hana og birta þær ráðstafanir. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Þessi ákvörðun gildir þar til 12 mánuðum eftir tilkynningardag þessarar ákvörðunar.

3. Á grundvelli fenginnar reynslu og framfara sem orðið hafa vegna varanlegra ráðstafana, ákveður framkvæmdastjórnin hvort framlengja eigi gildistíma enn frekar, hvort breyta eigi ákvörðuninni, einkum 1. og 3. mgr. 1. gr. og 4. gr. og hvort frestunin í 5. gr. skuli afnumin. Framkvæmdastjórnin skal ákveða, einkum með tilliti til 3. mgr. 1. gr., hvort aðrir alþjóðlegir staðlar eða landsbundnar reglur eða staðlar eða aðrar tæknilegar forskriftir, einkum forskriftir sem varða staðgönguáðferðir eða viðmiðanir til að útbúa barnhelda kveikjara séu taldar jafngilda kröfunum um barnhelda kveikjara sem fastsettar eru í þessari ákvörðun. Ákvarðanirnar sem um getur í þessari grein eru teknar í samræmi við 2. mgr. 15. gr. tilskipunar 2001/95/EB.

4. Framkvæmdastjórnin mun, áður en frestur aðildarríkjanna til að hrinda þessari ákvörðun í framkvæmd rennur út, setja viðmiðunarreglur með það að markmiði að auðvelda hagnýta beitingu þessarar ákvörðunar, innan ramma starfsemi sem um getur í 10. gr. tilskipunar 2001/95/EB um öryggi vöru.

7. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 11. maí 2006.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.